

**Sz. P.**  
**Minister Zdrowia**  
**Ewa Kopacz**

Dotyczy stosowania przez NFZ art. 132 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych w stosunku do aptek ogólnodostępnych, co prowadzi do zdecydowanego utrudniania pacjentom dostępu do przysługujących im świadczeń.

**Szanowna Pani Minister**

Przekazuję Pani pismo skierowane do Śląskiego OW NFZ, w którym szczegółowo opisałem problem biurokratycznego utrudniania pacjentom dostępu do refundowanych środków pomocniczych i materiałów medycznych.

Wprowadzenie przez NFZ zdecydowanie zbędnych utrudnień administracyjnych, jakimi są dodatkowe umowy dla aptek w zakresie prowadzenia refundowanych środków pomocniczych i materiałów medycznych, doprowadziło do rezygnacji 80% aptek z prowadzenia tych refundowanych produktów.

Uważam, że działania takie są niedopuszczalne i świadczą o zbędnym rozdmuchiwaniu administracji, trwonieniu pieniędzy i powstawaniu nieprzyjaznego obywatelom Państwa, przeciwko czemu Minister Zdrowia powinien występować w pierwszej kolejności.

Gdy nie były wymagane żadne dodatkowe umowy pomiędzy NFZ a aptekami (jak to jest nadal w zakresie leków refundowanych i oby jak najdłużej), wszystkie apteki zapewniały pacjentom pełen dostęp do środków pomocniczych. Umożliwienie NFZtowi wprowadzania umów doprowadziło wyłącznie do ograniczenia dostępu, rozdmuchania biurokracji i mnożenia kosztów.

Są to niezbite dowody na konieczność umożliwienia aptekom prowadzenia środków pomocniczych i drobnego sprzętu medycznego jak wcześniej (bez dodatkowych umów) i rezygnacji z wprowadzania jakichkolwiek umów pomiędzy NFZ a aptekami, gdyż jak wykazano nie niesie to nic korzystnego.

Z uszanowaniem

Prezes Rady ŚIA  
dr farm. Stanisław Piechula

**Szanowny Pan  
Zygmunt Klose  
Dyrektor oddziału NFZ  
w Katowicach**

Dotyczy: stosowania art. 132 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych w stosunku do aptek ogólnodostępnych.

**Szanowny Panie Dyrektorze**

Występuję z wnioskiem o przeanalizowanie Państwa działań, które uniemożliwiają niektórym aptekom zapewnienie pacjentom dostępu do refundowanych środków pomocniczych.

Problem wynika ze stanowiska SOW NFZ w kwestii stosowania art. 132 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych w zakresie umów zawieranych przez SOW NFZ z aptekami o zaopatrywaniu pacjentów w refundowane środki pomocnicze i wyroby medyczne.

SOW NFZ stoi na stanowisku, że apteka ogólnodostępna w tym zakresie jest świadczeniodawcą i stosuje bezwzględnie rygory wynikające z art. 132 ustawy, odmawiając prawa zawarcia umowy jeżeli zachodzą przesłanki z tego artykułu, który w ustępie 3 ma następujące brzmienie:

*Art. 132. u 3. Nie można zawrzeć umowy o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej z lekarzem, pielęgniarką, położną, inną osobą wykonującą zawód medyczny lub psychologiem, jeżeli udzielają oni świadczeń opieki zdrowotnej u świadczeniodawcy, który zawarł umowę o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej z Funduszem.*

W sytuacji gdy spółka cywilna prowadzi aptekę i jednocześnie jej właściciele są wspólnikami innego podmiotu prowadzącego aptekę (np. spółki jawnej) i obie te spółki w swoich aptekach chcą zapewnić pacjentom dostęp do refundowanych środków pomocniczych, Państwo odmawiacie jednemu z tych podmiotów prawa do zaopatrywania świadczeniobiorców, choć na 2010 rok nie wprowadzaliście takich ograniczeń.

Ze stanowiskiem takim nie sposób się zgodzić.

Apteka ogólnodostępna jest placówką ochrony zdrowia publicznego (art. 86 prawa farmaceutycznego) i jej prawo a nawet obowiązek do wydawania leków i materiałów medycznych wynika z ustawy a nie z umowy. Nie zmienia tego stosunku prawnego zawieranie przez apteki na żądanie funduszu (pytanie, czy zgodnie z prawem) umów o zaopatrzenie w wyroby medyczne i będące przedmiotami ortopedycznymi oraz środkami pomocniczymi. Apteka dalej pozostaje placówką ochrony zdrowia publicznego a zakres działania umowy dotyczy niewielkiej części jej obrotu i pod żadnym pozorem nie może wpływać na pozycję prawną apteki.

Ponadto należy zwrócić uwagę na interes pacjenta, który ma prawo domagać się w aptece realizacji zapotrzebowania na środki pomocnicze i jego prawo nie może doznawać żadnych administracyjnych ograniczeń.

Należy podkreślić, że prowadzenie apteki jest przez Państwo koncesjonowane i apteka ogólnodostępna może być uruchomiona tylko po uzyskaniu zezwolenia w formie decyzji administracyjnej i w tej sytuacji nie może być w aktualnym stanie prawnym uznana za świadczeniodawcę.

Wskazując na powyższe zwracamy się o zmianę aktualnego stanowiska i nie traktowanie aptek jako świadczeniodawców także w zakresie umów o zaopatrzenie w środki pomocnicze i wyroby medyczne.

Administracyjne i biurokratyczne utrudnienia wprowadzone przez NFZ doprowadziły już do rezygnacji 80% aptek województwa śląskiego z zaopatrywania pacjentów w refundowane środki pomocnicze, co jest szczególnie dotkliwe dla pacjentów terenów wiejskich, gdzie nie funkcjonują sklepy medyczne a apteka lub punkt apteczny jest jedyną placówką mogącą zapewnić ten asortyment.

Na podobne administracyjne utrudnienia napotkały apteki, które chciały ominąć nadmierne obciążenia biurokratyczne i zapewnić dostęp do środków pomocniczych jako podwykonawcy firm takich jak SCA czy Hartmann, co także zostało uniemożliwione bezsensownymi wymaganiami od tych firm.

Z uszanowaniem

Prezes Rady SIA  
dr farm. Stanisław Piechula